WYNIA'S WEEK

Van kwaad tot erger: de razendsnelle islamisering bij onze zuiderburen België en Frankrijk

Posted on 4 oktober 2025 by Benno de Jongh

De islamisering van Nederland is al tientallen jaren gaande, vooral door immigratie, maar ook door politieke druk in binnen- en buitenland. Het heeft er alle schijn van dat opwinding over het Israëlische optreden tegen de radicale Hamas-moslims in de Gazastrook een nieuwe impuls geeft aan die islamisering. Nederland onderscheidt zich daarbij van veel andere westerse landen door het gebrek aan weerstand tegen de islam. Dat terwijl het buigen voor de islam (ook door 'zelfislamisering') toch ernstige risico's voor westerse waarden, rechten en vrijheden met zich meebrengt, evenals ernstig verlies van maatschappelijke samenhang. Benno de Jongh schetst deze weken in Wynia's Week hoe de islam greep krijgt op Nederland en wat er nog aan te doen is.

Vandaag deel 10: De islamisering van België en Frankrijk

'Klokken geven er aan wanneer het tijd is om te bidden, tapijten liggen gestapeld

om uitgerold te worden richting Mekka, boeken over de Koran staan uitgestald en stoffen in kindermaten liggen klaar om kleine meisjes helemaal onder te doen verdwijnen, nog voordat hun lichaam de puberteit bereikt.'

Deze passage gaat over de Brabantstraat in Brussel-Noord en is afkomstig uit de Franse krant *Le Figaro*, uit een artikel van begin 2025 met de kop 'Voyage en Belgiquistan'. De verslaggevers, die in Frankrijk heus wel wat gewend zijn, schrokken zowel van wat zich buiten het gezichtsveld afspeelt als van het straatbeeld in Brussel: 'Alles is "gehalaliseerd". Van kappers voor één sekse tot eethuizen en kledingwinkels. Een mono-economie die niet in dienst staat van moslims, maar van islamisten. (…) De Belgische maatschappij lijkt gevangen tussen woke-druk en islamisme.'

De tentakels van de Moslimbroederschap

Le Figaro onderschepte een paar maanden eerder, in mei 2025, een geheim rapport waarin de Franse inlichtingendiensten waarschuwen voor het snel oprukkende islamisme in Frankrijk, met name voor de Moslimbroederschap. Ook België kwam in het rapport voor en werd zelfs genoemd als 'een kruispunt voor de activiteiten van de Moslimbroeders in Europa'. De broeders vormen de schimmige spin in het web van tientallen streng religieuze en vaak ronduit islamistische verenigingen en lobbygroepen in België en vanuit daar in heel Europa, aldus het onderzoek. Eén voorbeeld: de Europese Commissie benoemde tien jaar geleden een coördinator tegen moslimhaat en er werden honderden miljoenen EU-steun gepompt in het zogenoemde European Network Against Racism (ENAR). Ook tal van Belgische NGO's maakten deel uit van dit netwerk.

Het tekent de Moslimbroeders, die dankbaar gebruik maken van het groepsdenken van de Europese bestuurderskliek, die zich vooral druk maakt over het bestrijden van partijpolitieke tegenstanders, die veelal worden afgeschilderd als radicaal, extreemrechts of racistisch. Nadat de inhoud van het rapport bekend werd, was er met name in de Waalse media amper sprake van kritische berichtgeving over de Moslimbroeders. Het is tekenend voor de zelfcensuur die welig tiert in de Belgische media als het over de islam gaat, ook aan Nederlandstalige kant. De angst om als racist of islamofoob weggezet te worden ligt als een verstikkende deken over het islamdebat, ook bij onze zuiderburen.

De waarschuwingen voor de Moslimbroeders zijn niet helemaal nieuw. De Franse

antropologe en onderzoekster Florence Bergeaud-Blackler maakte jaren geleden al korte metten met het idee dat de organisatie, die in 1928 in Egypte werd opgericht, zich verzoend zou hebben met de democratie. Sindsdien kan ze rekenen op een stroom aan bedreigingen en krijgt ze persoonsbeveiliging. 'De Moslimbroeders vormen een transnationaal netwerk dat perfect inspeelt op de democratische, multiculturele en liberale samenleving hier in Europa. Het is géén abstracte theologische stroming, maar eerder een concreet actieplan dat mikt op een modern kalifaat. Onder meer via hun infiltratie in de politiek, het liefdadigheidswerk en sportverenigingen. In dat Europese kalifaat zijn voor alle duidelijkheid ook niet-moslims welkom, maar ook zij zullen er verplicht onder de sharia moeten leven.'

Bergeaud-Blackler deed bovenstaande uitspraken tijdens een lezing in de Brusselse gemeente Anderlecht op 23 september jongstleden. Dat ging niet zonder slag of stoot: bij de zaal waar ze zou spreken waren talloze veiligheidsmaatregelen getroffen. Zo waren er een grote politiemacht en privébewakers op de been en stond er een metaaldetector bij de ingang om bezoekers te controleren. Bergeaud-Blackler weet als geen ander dat een kritische noot over de islam zelden geruisloos voorbijgaat. Zo ziet een maatschappij eruit die te lang onverschillig – of tolerant zo je wil – is geweest tegenover intolerantie.

Belgische moslims zien het Westen als vijand

Het Franse rapport beperkte zich niet tot de macht die de Moslimbroeders hebben op de EU, maar noemt ook expliciet dat de organisatie verschillende gemeenten in Brussel 'controleert'. Vanzelfsprekend wordt ook Frankrijk genoemd – het is immers een rapport van de Franse inlichtingendienst. België wordt weliswaar het 'Europese kruispunt' voor de activiteiten van de Moslimbroeders genoemd, Frankrijk wordt aangeduid als 'de toegangspoort tot andere West-Europese landen', waaronder Duitsland, Oostenrijk en het Verenigd Koninkrijk. In Frankrijk hebben de Moslimbroeders hun tentakels uitgeslagen naar talloze organisaties, vaak met behulp van Europese subsidies. Er zijn in Frankrijk nu al 139 moskeeën die banden hebben met de Moslimbroeders, en daarnaast zijn er nog eens 68 bijkomende gebedsplaatsen gelieerd aan het netwerk.

Zowel in Frankrijk als in België is sprake van een snel groeiende moslimbevolking, door geboorte en immigratie, en een steeds orthodoxere interpretatie van de islam. Uit onderzoek van socioloog Ruud Koopmans uit 2015, blijkt dat 66 procent van de Belgische moslims het Westen als vijand ziet en een invoering van de sharia niet

ongenegen is. België behoort daarmee tot de landen met de hoogste percentages fundamentalistische moslims van heel Europa.

22 maart 2016 geldt als het *9/11* van België. Op die dag vielen bij een serie terroristische bomaanslagen op de luchthaven van Zaventem en metrostation Maalbeek 35 doden en raakten 340 mensen gewond. De vijf daders waren teruggekeerde Syrië-gangers, gelieerd aan terreurgroep IS. Leden van dezelfde terreurcel pleegden een paar maanden eerder, op 13 november 2015, aanslagen in het tiende en elfde arrondissement van Parijs en in Stade de France. Onder meer de concertzaal Bataclan was doelwit. Bij die aanslagen vielen 129 doden en meer dan 350 gewonden.

Een andere bekende jihadistische aanslag in Frankrijk is vanzelfsprekend die op de redactie van het satirisch weekblad *Charlie Hebdo* op 7 januari 2015 in Parijs door Al Qaida, waarbij 12 mensen omkwamen. Een half jaar later was het raak in Nice, waar op 14 juli 2016 een vrachtwagen inreed op een menigte na afloop van een vuurwerkshow op de nationale feestdag. Op de Promenade des Anglais, de boulevard met uitzicht op de Middellandse Zee, vielen 87 doden en 434 gewonden.

Paty en Bernard

Niet alleen de aanslagen met veel doden en gewonden hebben gezorgd voor maatschappelijke ontwrichting in Frankrijk. Zo werd op 16 oktober 2020 de leraar maatschappijleer Samuel Paty in de Franse plaats Éragny op straat onthoofd. De aanslag gebeurde op het moment dat het proces tegen de daders van de *Charlie Hebdo*-aanslag werd gehouden. Paty liet tijdens een les over censuur en ethische dilemma's twee cartoons van Mohammed uit *Charlie Hebdo* zien. Op de sociale media verschenen echter roddels dat Paty een foto van een naakte man zou hebben laten zien en gezegd zou hebben dat het de profeet was. Dat was voor de dader, de toen 18-jarige Tsjetsjeense moslim Abdoullakh Anzorov, reden om Paty te vermoorden.

Paty is niet de enige Franse leraar die om het leven kwam bij een jihadistische moord. Op 13 oktober 2023 vermoordde een terrorist met een mes in naam van IS op een school in Arras een andere leraar: Dominique Bernard, een 57-jarige leerkracht Frans. Bij die aanval vielen ook drie gewonden.

Islam drukt negatieve stempel op onderwijs

Sinds de moord op Paty hangt de dreiging van islamitisch terrorisme als een kromzwaard van Damocles boven het Franse onderwijs. Veel leerkrachten en schoolbesturen houden zich, net als in Nederland, verre van onderwerpen die weleens gevoelig zouden kunnen liggen bij de islam. En net als in Nederland hebben de terreuraanslagen van Hamas van 7 oktober 2023 in Israël en de oorlog in Gaza voor nog wat extra buskruit gezorgd. Begin 2024 werd het hoofd van een middelbare school in Parijs met de dood bedreigd nadat hij drie leerlingen had gevraagd hun *hijab* af te doen binnen de school. Het recente verbod op religieus islamitische kleding binnen de school zette kwaad bloed bij bijvoorbeeld het 'Collectief tegen Islamofobie in Europa', een dochteronderneming van de Moslimbroederschap.

Niet alleen leerkrachten en schoolbestuurders worden slachtoffer van de fundamentalistische islam. Ook leerlingen die het iets minder nauw nemen met de regels van de orthodoxe islam kunnen de dupe worden van kuddegedrag en geweld. Zoals Samara, een 13-jarig meisje uit Montpellier die in april 2024 door religieuze medescholieren in coma werd geslagen omdat ze geen hoofddoek meer wilde dragen, nadat medescholieren twee jaar eerder al met verkrachting hadden gedreigd.

In België is de situatie niet veel beter, al zijn daar tot zover bekend nog geen dodelijke aanslagen gepleegd op leraren, schoolbestuurders of leerlingen uit naam van Allah. Assita Kanko, lid van het Europees Parlement voor N-VA, schrijft in haar column in *De Telegraaf* dat zij regelmatig scholen in Brussel bezoekt en praat met leerkrachten: 'Kinderen worden geïndoctrineerd en geradicaliseerd. Wetenschappelijke inzichten worden in twijfel getrokken, kritische leerkrachten krijgen bedreigingen of worden zo zwaar geïntimideerd dat ze van school veranderen. De Holocaust wordt ontkend, vrouwenhaat wordt genormaliseerd, ja zelfs gelegitimeerd. Jongens leren dat meisjes minderwaardig zijn, en bestempelen vrouwen als hoeren.'

Geen basiskennis over de islam

België en Frankrijk lopen voor een groot deel tegen dezelfde problemen aan als het gaat om de islamisering. West-Europese landen kampen veelal met zwakke

overheden, politiek correcte politici en ambtenaren die geobsedeerd lijken door diversiteit en inclusie. Bestuurders onderschatten de islam systematisch en zien moslims als slachtoffer. Het ontbreekt kortom aan basiskennis over de islam.

Daarnaast is er sprake van slechte integratie van moslims, toenemende orthodoxie en een sterk groeiende islamitische bevolking door zowel geboorte als de voortdurende immigratiestroom van jongemannen uit veelal streng islamitische landen. En dat zijn slechts een paar van de 'uitdagingen' waar westerse landen mee te kampen hebben de komende decennia.

Verschillen zijn er vanzelfsprekend ook: de Fransen hebben als gevolg van hun koloniën ruime ervaring met moslims en derhalve ook met bestrijding van islamisme en terreur. Ook geldt in Frankrijk een vrij strikte scheiding van kerk en staat, die zorgt voor een mate van duidelijkheid in de regelgeving omtrent onder meer religieuze uitingen, die in België grotendeels ontbreekt. Het centraal gestuurde presidentiële systeem in Frankrijk biedt bovendien een toekomstige islam-kritische president meer ruimte om de islamisering in te dammen. Daar staat tegenover dat Frankrijk het land is met de grootste islamitische bevolking en te kampen heeft met veel sociale onrust.

Immigratie kan alleen Europa-breed worden aangepakt, hoor je de bestuurlijke elite vaak plechtig zeggen, waarbij je dan vooral het idee hebt dat politici hun vingers niet aan het thema willen branden. De islamisering is een nog gevoeliger thema, waar landen gek genoeg – behalve samenwerking tussen inlichtingendiensten – als gevolg van het collectieve zwijgen over dit onderwerp weer helemaal alleen voorstaan. West-Europa is op veel terreinen bezig met een 'race to the bottom'. België en Frankrijk staan net als het Verenigd Koninkrijk en Nederland hoog op het lijstje van West-Europese landen waar een verregaande islamisering de lokale waarden en cultuur als eerste zou kunnen vervagen.

Soumission

Op de dag dat in Parijs de aanslag op *Charlie Hebdo* plaatsvond, verscheen ook de roman *Soumission,* waarin Michel Houellebecq beschrijft hoe een hoogleraar steeds iets verder meebeweegt met de heersende politieke en culturele ontwikkelingen richting een islamitische maatschappij.Misschien is de geleidelijke onderwerping wel een stuk realistischer toekomstbeeld dan die van een hard bevochten en verloren strijd.

***Wynia's Week** brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week, **156 keer per jaar**, met artikelen en columns, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk. Doet u mee? Hartelijk dank!*